

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 22 SEPTEMBER.

PARIJS EN OMSTREKEN

Parijs gaat belegerd worden. Om de berichten goed te verstaan, is het noodig den omtrek van die stad in al zijne bijzonderheden te kennen. Wij hebben dien ten gevolge eene gekleurde kaart te koop gesteld, VAN PARIJS EN DEN OMTREK. Elke plaats, elk fort, elke weg, rivier, bosch of spoorbaan ligt daarop aangegeven. Men kan met die kaart bijzonder goed de bewegingen der legers volgen. De kaarten van Parijs zijn te koop op het bureau van den *Postrijder* ten prijze van 50 centiem en 15 centiem.

De Kamer.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft zich verleden woensdag vergaderd. M. de minister van financiën heeft drie wetsontwerpen neergelegd. Het belangrijkste der drie verleent aan het ministerie van oorlog een krediet van 9,956,850 franken om de nationale verdediging te verzekeren.

De Kamer heeft besloten dat zij zal tegenwoordig zijn bij den plechtigen lijkdienst die vrijdag 23 september zal gecelebreerd worden voor de dapperen die in 1830 gesneuveld zijn voor de onafhankelijkheid van België.

Het bevel is gegeven aan de korps-opperhoofden, de milicianen der klassen van 1865, 64, 65, 66 en 67 naar huis te zenden. Er zullen slechts onder wapens blijven de milicianen van 1868, 69 en 70.

M. Thiers is naar St-Petersburg vertrokken om den keizer van Rusland over te halen tot het ondersteunen der voorstellen van vrede. Bij zijne terugreis naar Frankrijk zal hij te Weenen stil blijven om een onderhoud te hebben met den keizer van Oostenrijk. Het schijnt zeker dat de hoven van Engeland, Rusland en Oostenrijk gereed zijn alles in het werk te stellen om tot het sluiten van den vrede te geraken.

Oorlogsberichten.

Wij hebben in ons nummer van dinsdag den inhoud medegedeeld van eene nieuwe circulaire van den franschen minister Jules Favre aan de vreemde mogendheden.

De later ontvangene berichten stemmen hierin overeen dat de zendbrief van den franschen minister een grooten indruk gemaakt heeft niet alleen in Engeland, Oostenrijk en Rusland, maar ook in Duitschland.

Die brief is dus eene uitstekende voorbereiding tot vredelievende besprekingen, welke vooreerst den wapenstilstand kunnen aanbrengen op den oogenblik dat men eene nieuwe en wellicht nog hardnekkiger en bloediger menschenlaching vreest rond en in de hoofdstad van Frankrijk.

Jules Favre, de groote man van het voorloopig Staatsbewind en minister van buitenlandsche zaken, heeft, door tusschenkomst van den Engelschen gezant, den Duitschen rijkskanselier van Bismark doen vragen, of deze geneigd zoude zijn met hem in gesprek te komen en hem te ontvangen in het algemeen hoofdkwartier des konings van Pruisen.

Naar men verzekert, heeft de heer J. Favre, langs denzelfden weg, eene toestemming ontvangen van den heer van Bismark bekomen.

De Berlijner briefwisselaar van een Londener blad zegt dat de koning van Pruisen den vrede wil sluiten met elk regelmatig gouvernement dat de door hem gestelde voorwaarden zal aannemen.

Een der voornaamste Duitsche bladen bevestigt de gezegden van den briefschrijver. Oorenden het nieuwe voorloopige Staatsbestuur van Parijs nog geene wettige aanstelling bezit en de voorwaarden van Pruisen niet kent, even als Pruisen geene republiek van Frankrijk kan erkennen die nog niet door de meerderheid van 't volk uitgeroepen is, en door eene wettig gekozen Wetgevende Kamer vertegenwoordigd wordt, zoo is het voor den oogenblik onmogelijk dat er over de vredesvoorwaarden onderhandeld kan worden. De pogingen van Jules Favre kunnen dan ook maar strekken ter bekoming van eenen wapenstilstand.

De Engelsche regering is overigens ijverig in de weer om den eersten stap van toenadering

uit te lokken, en zoo allengs tot vredelievende onderhandelingen te geraken.

Zoo men weet, zijn twee ministeriën uit Parijs naar Tours verhuisd, om in deze stad, gedurende de belegering van Parijs, de bestuurlijke zaken ten uitvoer te kunnen brengen en de diplomatische betrekkingen met de andere landen geregeld te onderhouden. De gezanten van Engeland en Oostenrijk, de zaakgelastigden van Rusland, Italië en Portugal, zijn gisteren insgelijks in die stad aangekomen, werwaarts de heer Thiers zich ook begeven heeft.

De Duitsche legerkorpsen naderen intusschen Parijs van dichtbij; de gemeenschappen met de hoofdstad zijn op de meeste punten reeds afgesneden.

Eene eerste vijandelijke ontmoeting heeft er plaats gehad tusschen Crétel en Choisy-le-Roi, alwaar de voorhoede der fransche jagers-verkeners gestooten heeft op de voorwaart der blauwe huzaren van de Pruisische koninklijke wacht. Na een vrij hardnekkig gevecht, dat ten laatste lijf om lijf ging, werden de Pruisische ruiters op de vlucht gedreven met een verlies van zeven gesneuvelden; van de Franschen hebben drie officieren bij de schermutseling erge wonden bekomen.

Het wereldvermaarde Versailles is maandag door de Pruisische hulanen bezet geworden en zal waarschijnlijk als hoofdkwartier voor den kroonprins van Pruisen dienen. Koning Wilhelm houdt zijn hoofdkwartier te Meaux.

De beschieting der rampzalige stad Straatsburg wordt met vernieuwde strengheid voortgezet. Welhaast zal die zoo schoone stad, vermaard door hare overheerlijke kathedraal met koepeltoren en andere prachtige openbare gebouwen, in puin en asch liggen.

Die barbaarsche wreedheid der Pruisen is des te onbegrijpelijk diewijl zij voornemens zijn van Frankrijk den afstand van den Elzas te eischen, van welk oud-Duitsch gewest Straatsburg de hoofdstad is.

De blocus der Noordzee en der Oostzee heeft feitelijk opgehouden. De Fransche oorlogsschepen, die aldaar niets of maar zeer weinig uitgericht hebben, zijn naar hun land teruggestoomd.

Men schrijft uit Parijs, 16 september :

De avond van gisteren was zeer onstuimig. De troepen van generaal Vinoy zijn van het westen van Parijs, alwaar zij gekantonneerd waren, naar Vincennes getrokken, in de richting van het punt waar de Pruisen officieel werden aangeduid. Gelijktijdig werden de mobiele garden en de nationale garden bijeengeroepen. Men heeft verschillende oorzaken voor deze bijeenroeping aangegeven; men heeft gesproken van eenen trompetter, dien men dronken heeft gemaakt, hetzij voor de grap, hetzij uit verraad. Een avondblad geeft voor reden aan eene poging van dieven op een der punten van den omtrek; ik geloof, wat mij betreft, dat de bijeenroeping door het gouvernement der nationale verdediging ontworpen was. Men heeft den ijver en de stijfheid der nationale en mobiele garden op de proef willen stellen.

De wezenlijke oprukking der troepen van generaal Vinoy gaf veel waarschijnlijkheid aan het feit van eene algemeene wapenopneming. Men heeft in hunne wederzijdsche kazernen of logementen de bijeengeroepene mannen doen terugkeeren en alles heeft zich hierbij bepaald. Men schijnt tamelijk voldaan over de proef. Al de geruchten van gevechten die plaats zouden gehad hebben zijn voorbarig. Men heeft stellig dezen nacht ontploffingen en kanonschoten gehoord, maar dit moet uitsluitelijk toegeschreven worden aan het springen van bruggen en aan proefnemingen door de artillerie gedaan; men moet zich overigens aan deze geruchten gewennen, dag en nacht zullen de nationale garden op de vestingen zich moeten oefenen.

Vier duizend mobiele, van het westen van Frankrijk, zijn nog dezen nacht aangekomen; de mobiele der provincie zijn over het algemeen vol vuur en moed; zij zijn gelukkig Parijs te zien en beter gekleed en gevoed dan zij het ooit geweest zijn. De vrijeschutters van den Elzas zijn gisteren vertrokken; hun getal gaat het cijfer van honderd niet te boven; zij dragen geld, wapens en kleederen mede en zullen zich ter plaatse volledigen. Alvorens te vertrekken zijn zij het standbeeld van Straatsburg komen begroeten. De heer Scholzer, voorzitter van het comitee, heeft hun eenige woorden toegestuurd; vervolgens zijn zij naar de statie getrokken vaderlandsche liederen zingende. Het zijn allen uitgelezen mannen. Zij hebben alle betooging vermeden en het vaandel, dat men voor hen gemaakt had, niet medegenomen.

De onderadmiraal Fourichon vertrekt naar Tours; hij zal lichtingen in massa in geheel Frankrijk inrichten. Men mag zich zeker geene begoocheling maken over de militaire waarde dezer lichtingen; maar hadden zij geen ande-

ren uitslag dan de Pruisische legers die bezig zijn met het beleg van Parijs, te verontrusten en te dwingen zich te verplaatsen, het zou nog een groot voordeel zijn, dat men er uit zou trekken. De onderadmiraal Fourichon is een inrichter, een man van krachtadigheid, en als er iemand is die kan slagen in de taak die hij ondernomen heeft, dan is hij het wel.

Men denkt dat men tot de verdediging van Parijs naast al de andere moord- en vernielingsstuigen, onderaardsche torpedos zal gebruiken. De geest der bevolking is goed, en steunt op het aanzienlijk cijfer der verdedigers, dat nog dagelijks aangroeit. Ongelukkig werkt een klein feit mede om de nationale garden te verdeelen en hun andere bekwemingen te geven, dan de groote zaak waaraan zij alleen zouden moeten denken. Generaal Cluseret en andere ondertekenaars van het berucht artikel der *Marseillaise*, afgekeurd door den heer Rochefort en verworpen door de geheele bevolking, gaan voort met manifesten openbaar te maken die de verdeeldheid onder de burgers brengen, en trachten een gouvernement tot stand te brengen, dat geheel in strijd is met datgene welk iedereen heeft aangenomen. Het is onmogelijk een meer onvaderlandsch werk te doen, en beter den vijand in de hand te werken, dan deze mannen bezig zijn te verrichten, welke geenen anderen invloed hadden dan diegene welke de ondersteuning van den heer Rochefort hun gaf. Nu hij hun zijne stem heeft onttrokken, hebben zij de minste politieke waarde niet meer. Maar deze afgezonderde demagogen geven niet te min onrust aan de vreesachtige burgers en zekere winkeliers zelfs gaan zoo verre te zeggen, dat zij liever onder het juk der Pruisen zouden vallen dan onder dat der communisten.

De fortuin van Napoleon en van de gewezen keizerin, wordt op 200 miljoenen geschat. Die arme menschen!

Een bijzondere brief uit Parijs van 13 september door den *Standard* afgekondigd, geeft een denkbeeld van den weerstandsgest, waarmede al de klassen der maatschappij te Parijs bezielde zijn :

Aan den heer Tacchi, te Londen. Dank over uw voorstel; mijne vrouw wil te Parijs blijven om mij te verzorgen, als ik gekwetst word. Ons kind zal het lot der anderen deelen. De heldhaftige vrouwen zullen blijven om de gekwetsten te verzorgen. Wat de zaken betreft, men kan er niet meer aan denken in zulk gespannen oogenblik. Ach, mijnheer Tacchi, Parijs zal eene slag bekomen, waaraan het zich weinig verwacht, en alhoewel altijd vijandig aan de zotte politiek van het gouvernement van Ollivier, moet het de ongelukken verduren, welke dit gouvernement ons aangebracht heeft. Parijs is geene stad meer; het is een onmeelbaar kamp. Alhoewel wij den oorlog betreuren, hebben wij gezworen tot den laatsten man om te komen en Parijs te doen springen op den oogenblik dat de vijand er zal binnen treden. Als bij ongeluk de Pruisen in de stad geraken, zullen zij er slechts puinhopen vinden; wij zullen de eersten zijn om de huizen te doen verbranden. De Parijzenaars zijn goede jongens, maar als de Pruisen hier komen, zullen gevoelens van wraak vooral, in de werkhuzen, zich lucht geven. Deze oorlog is een oorlog tot der dood tusschen de beide volkeren. Wij hebben vertrouwen in onzen moed, en wij hopen de Pruisen te vermoeien zoodanig dat er binnen eene maand of twee eenige honderd duizenden minder zullen loopen.

De citadel van Laon.

In de dagbladen van het departement der Aisne vinden wij nog eenige inlichtingen over het springen van die citadel.

De kapitulatie was getekend en de hertog van Mecklenburg vroeg aan den generaal Theremin d'Hame, of hij geene familie was van eenen persoon, die in Duitschland een belangrijk ambt vervult, toen er eensklaps eene zware ontploffing plaats had. Het vuur was aan een poeiernagazijn gesteken, door eenen garde der artillerie, welke sedert eenige dagen bij het vernemen der nadering van de Pruisen gezegd had, aan al wie het hooren wilde, dat men welhaast van hem zou hooren spreken. Het getal der dooden en gekwetsten belooft 513.

De prefekt, de generaal, de mair en verscheidene municipale raadsleden werden aangehouden en gisteren heeft men over hun lot uitspraak moeten doen.

De haat der Parijzenaars tegen den keizer, schrijft men uit Parijs, is ongeloofbaar hevig. Evenals maarschalk Lebœuf, generaal de Failly en zoo menig anderen, schrijft men, heeft hij zijn land verraden. De bitterheid tegen den

keizer is nog vermeerderd geworden door het feit (hetwelk ik weet waar te zijn) dat onder de papieren, in de Tuilerien gevonden, eene omslachtige berekening bestaaf der krijgsmachten van Pruisen, geschat op meer dan een miljoen man bereid om den veldtocht te doen. Hoe kan men in tegenwoordigheid van een dergelijk feit begrijpen wat die man in rijp overleg tot den oorlog heeft aangezet?

De haat tegen Napoleon is zoo groot, dat hij als in de lucht hangt en de kinderen zelven er van doordrongen zijn. Roep: Leve de Republiek! zegde een mijner vrienden tot eenen straatjongen van twaalf jaar, die zeer bereidvaardig gehoorzaamde. Roep nu: Leve de keizer! en ik zal u geld geven. — Liever sterven! antwoordde het kind en verwijderde zich verontwaardigd.

Ten gevolge van 't gebrek aan papier te Parijs, hebben reeds vier dagbladen opgehouden te verschijnen.

Te Asnières, dat eene bevolking telt van 6000 inwoners, bevonden zich den 14 september nog 14 personen.

Te Parijs en in Lotharingen wordt op dit oogenblik eene protestatie ondertekend tegen alle gedachte om van het nationaal gebied eenig gedeelte der departementen te scheiden, die vroeger de oude provincie Lotharingen uitmaakten.

In de diplomatische kringen te Berlijn verkeert men in de meening dat de belegering van Parijs niet langer dan twee tot drie weken zal duren, en dat na dit tijdverloop de stad zich zal overgeven. Er zijn ook personen, in militaire kringen, die ook na de mogelijke bezetting van Parijs nog aan eene voortzetting van noodzakelijke krijgsvaarringen in het Zuiden van Frankrijk gelooven, doch die gebeurlijkheden hangen af van de wijze waarop de zaken te Parijs zullen afloopen. Het treurspel voor Straatsburg maakt zijn einde, Metz daarentegen schijnt het langer te willen volhouden. Er worden in de eerste dagen gewichtige uitslagen verwacht van 't gebruik der zware belegeringskanons onlangs uit de Pruisische vestingen naar Frankrijk gestuurd, en welke dadelijk tegen Metz kunnen gericht, of naar Parijs gezonden worden.

Uit Berlijn schrijft men van den 18 dezer: De goede uitslag der werkingen der Pruisische troepen tegen Parijs, zal, naar de algemeene denkwijze, niet lang uitblijven, aangezien de noodzakelijkheid eener methodische belegering, voor eenige fortu, voor onwaarschijnlijk gehouden wordt. Mogelijkerwijze kunnen invallen binnen de stad of de forten, in eenige dagen den uitslag bewerken; doch van deze mogelijkheid gansch afgezien, wordt eene omsingeling van drie tot vier weken door velen als voldoende beschouwd om de Parijsche bevolking, wegens hongersnood en andere onverdragelijke ontberingen tot de overgaaft te dwingen. Voor eenige omsingelde troepen blijft door niet onderbroken spoorwegen eene toereikende bevoorradig verzekerd.

De laatste tijdingen van den oorlog melden dat de Pruisen voortgaan met Parijs te omsingelen. De koning van Pruisen heeft den 21 september eene verkenning gedaan aan de forten der Noorderzijde.

Er hebben ook eenige kleine gevechten plaats gehad. De Pruisen en de Franschen beweren de overwinning behaald te hebben.

Nederland.

De buitengewone zitting der Wetgevende Kamers van Nederland is dinsdag door den koning geopend. In zijne troorende, drukt Willem III zijne voldoening uit over de gevoelens van getrouwe verkeerfheid van het Neerlandische volk aan Koning en Vaderland, van vurige gehechtheid aan zijn vrij en onafhankelijk bestaan. De koning heeft zijn vast besluit aangekondigd dat hij de onzijdigheid van Nederland zal blijven handhaven, en de verzekering gegeven dat, niettegenstaande den oorlog, hij met al de vreemde Mogendheden in vriendschappelijke betrekkingen is.

Pauselijke Staten.

De legers van Victor-Emmanuel zijn de stad Rome ingetrokken na een hevige gevecht dat vier uren geduurd heeft. Op bevel van den Paus is er een einde aan den strijd gesteld, het wit vaandel is op de muren der eeuwig stad uitgestoken en de Italiaansche troepen hebben zonder tegenstand de voornaamste punten der stad bezet.